

tidsreglerne ved uddannelsesinstitutioner i både staten, kommunerne og amterne. Målet er at øge undervisningstidens andel af arbejdstiden på disse institutioner. Dette er lagt til grund for den økonomiske aftale.

6. Smidigere regler på serviceområderne

På visse områder er der indbygget barrierer for en tilstrækkelig økonomisk styring af regelsæt, lovgivning, overenskomster m.v. Parterne vil i fællesskab arbejde for at smidiggøre disse regler for at forbedre kvaliteten af de offentlige serviceydelser og for at frigøre et råderum til en yderligere styrkelse af den kommunale velfærdsservice.

Lokaletilskud efter folkeoplysningsloven

En arbejdsgruppe med deltagelse af Undervisningsministeriet, Finansministeriet og de kommunale parter har med udgangspunkt i sidste års kommuneaftale analyseret folkeoplysningslovens lokaletilskudsregler.

Regeringen vil søge tilslutning til, at princippet om det frie lokalevalg og reglerne om lovbounde lokaletilskud ophæves.

Dette vil give den enkelte kommune bedre prioriteringsmuligheder og indebære administrative forenklinger. For kommunerne under ét er det ikke intentionen, at udgifterne til kommunale og private lokaler til foreningsbrug skal bortfalde. Derfor vil der heller ikke blive foretaget regulering i henhold til DUT-princippet.

IT på folkebiblioteker

Parterne er enige om - i forbindelse med en revision af folkebiblioteksloven i folketingssamlingen 1998-99 - at iværksætte et fælles analysearbejde om udbygningen med nye medier og anvendelse af IT på folkebiblioteksområdet fra år 2000 med udgangspunkt i forslagene i betænkningen fra Udvalget om Bibliotekerne i Informationssamfundet, herunder forslaget om brugerfinansiering. Spørgsmålet tages op ved forhandlingerne i 1999 om den kommunale økonomi i år 2000 og fremefter.

Anlægsinvesteringer på kulturområdet

Parterne er enige om, at der ikke ændres på den nuværende arbejdsdeling mellem staten og kommunerne.

7. Friere valg og kvalitet på de kommunale serviceområder

Borgernes krav om kvalitet er voksende, og derfor arbejder kommunerne og staten mere med at formulere konkrete kvalitetsmål og udvikle målemetoder med henblik på at vurdere resultaterne af indsatsen. Denne kvalitetsudvikling er især en lokal udfordring, fordi kvalitet i stigende grad handler om at tilpasse et servicetilbud til den enkelte borgers konkrete behov. Også effektivitetsudviklingen vil fortsat være af afgørende betydning for det politiske arbejde i den enkelte kommune og vil indgå som et vigtigt element i samarbejdet mellem staten og kommunerne.

Der er enighed mellem parterne om, at borgerne på de relevante kommunale serviceområder bør have flere valgmuligheder mellem kommunale institutioner inden for eller på tværs af kommunegrænserne og/eller mellem kommunale og private udbydere.

Parterne er enige om, at bedre kvalitet ikke altid er ensbetydende med højere udgifter. Fx er anvendelsen af nye styringsformer, fx kontraktstyring, udbud og licitation, og frit valg vigtige redskaber til forbedring af kvaliteten og opnåelse af en mere effektiv tilrettelæggelse af driften.

Der nedsættes et fælles udvalg, der skal kortlægge, i hvilket omfang kommunerne allerede i dag benytter mulighederne for frit valg, samt stille forslag til yderligere udbredelse af frit valg i kommunerne. Udvalget skal som led i arbejdet identificere regler og andre forhold, der kan virke hindrende for en udbredelse af frit valg. Herudover skal udvalget udvikle mulighederne for at stille kvalitetsvurderinger og sammenligning institutionerne imellem til rådighed for borgerne på en sammenlignelig form.

8. Svage grupper på arbejdsmarkedet

Den aktive arbejdsmarkeds- og socialpolitik har bidraget til at muliggøre det meget store fald i ledigheden, som har fundet sted siden 1994. En forudsætning for, at regeringens mål om yderligere fremgang i beskæftigelse og fald i ledighed frem mod 2005 kan realiseres, er, at den aktive linje fortsættes og styrkes.

En af grundpillerne i den aktive arbejdsmarkeds- og socialpolitik er at undgå længere tids fravær fra arbejdsmarkedet i forbindelse med ledighed m.v., som i sig selv kan vanskeliggøre en tilbagevenden til et ordinært job.